

Carmen Focșa

COLONIA
FERICIȚILOR

Versuri

eLiteratura

*Această carte se publică în cadrul Proiectului eLiteratura,
în ediții electronice și tipărite.*

eLiteratura

Coperta: Leo Orman

Prezentul volum este ilustrat cu picturi de Theo van Doesburg (1883–1931)

© 2019 eLiteratura

Toate drepturile rezervate.

ISBN 978-606-001-228-3

*Pentru mai multe informații privind această carte, adresați-vă editurii
eLiteratura: info@eLiteratura.com.ro sau info@ePublishers.info.*

www.eLiteratura.com.ro

www.eLiteratura.us

www.LibreriaCoresi.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FOCȘA, CARMEN

Colonia fericiților : versuri / Carmen Focșa. – București : eLiteratura,
2019

ISBN 978-606-001-228-3

821.135.1

CUPRINS

- 7 POEM
- 9 VIAȚA IERNILOR
- 11 MICROPOEM
- 13 ALT FEL DE POEM
- 15 NEBUNUL SATULUI
- 17 DACĂ...
- 19 GOLUL DINTRE DOUĂ LACRIMI
- 21 MÂNA ÎMPĂRȚITOARE
- 23 ALTFEL DE POEM
- 25 ORIZONT
- 27 LENEȘ TÂRÂNDU-SE-NVINȘII
- 29 ȘARPELE DE AUR

- 31 STRADA
- 33 NOSTALGIE
- 35 CĂTĂ-NȚELEAPTĂ TRISTEȚE...
- 37 ÎNȘINE...
- 39 CERTITUDINI INCERTE
- 41 POEM
- 43 TREBUIA
- 45 LILY MARLEN
- 47 ÎNTRE O TREAPTĂ ȘI ALTA
- 49 APROAPE UN POEM
- 51 POEM
- 53 ALT POEM
- 55 TINCTURĂ AMARĂ
- 57 UMBRA TA URIAȘĂ...
- 59 UNEORI
- 61 POEM
- 63 COLONIA FERICIȚILOR
- 65 CALUL ALB

POEM

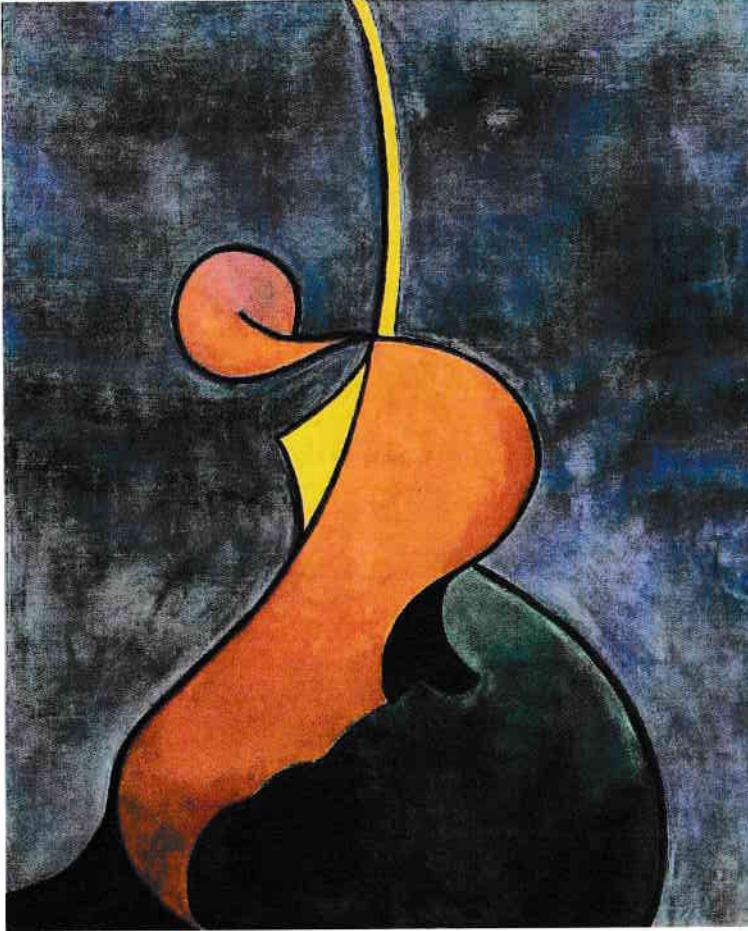
Copacul – nu era nimeni
Doar scorbura lui era, de fapt, scorbura
mea
În care se-mpuiase luna și în care
Uneori doar crivățul se cuibărea.
La-ncheietura mâinii – urma altei mâini
Ca o cătușă, ca o brățară
Nimeni nu iubea pe nimeni dar fiecare
se reinventa
În miresme de miere amară...

Gutuile pecetluiau văzduhul
Mai îndepărtat, mai sus, pe un singur
ram

Și totul părea un ochi, unul singur
În care numai eu te vedeam...

VIAȚA IERNILOR

Orașul trăiește viața iernilor din fiecare
Între umbra de pe asfalt, până la mine
E atât de abruptă cărarea
Altădată cuminte, întreagă
Ani-lumină până la geana de care
Nicio lacrimă nu se mai leagănă
Și ninge sporind, înzecind, însutind
Atâtea lucruri și fapte pe care
Zăpada le uită, le-ngroapă, le neagă...

MICROPOEM

Când știi totul despre tine și astfel
Ți-ai devenit străin
Te așezi cu fața la soarele rotitor,
născând mereu alți sori
Iar păsările te-mpușcă, pe rând, cu ele
însele
Fiecare crezând că vei muri câte puțin...